

Dziennik Urzędowy

L 287

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

4 listopada 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo 1
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu 9

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1106/2011 z dnia 20 października 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 57/2011 oraz (WE) nr 754/2009 w odniesieniu do ochrony gatunku „żarłacz śledziowy”, całkowitych dopuszczalnych połowów oraz pewnych ograniczeń nakładu połowowego określonych dla Niemiec i Irlandii 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1107/2011 z dnia 28 października 2011 r. ustanawiające zakaz połowów krewetki północnej w wodach obszaru NAFO 3L przez statki pływające pod banderą Łotwy 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1108/2011 z dnia 28 października 2011 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2058/96, (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1918/2006, (WE) nr 1964/2006, (WE) nr 1067/2008, i (WE) nr 828/2009 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w 2012 r. w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu, cukru i oliwy z oliwek oraz wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 382/2008, (WE) nr 1518/2003, (UE) nr 1178/2010, (UE) nr 90/2011 i (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do terminów wydawania pozwoleń na wywóz w 2012 r. w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, jaj, mięsa drobiowego oraz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy	19
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1109/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005 w odniesieniu do równoważnych metod badania na obecność włosienia ⁽¹⁾	23
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1110/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) jako dodatku paszowego dla kur niosek, gatunków podrzędnych drobiu oraz tuczników (posiadacz zezwolenia Roal Oy) ⁽¹⁾	27
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1111/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie <i>Lactobacillus plantarum</i> (NCIMB 30236) jako dodatku paszowego w dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	30
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1112/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 w odniesieniu do wpisu dotyczącego Paragwaju w wykazie krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii określonych rodzajów świeżego mięsa ⁽¹⁾	32
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1113/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	34

DECYZJE

2011/721/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 3 listopada 2011 r. przyznająca Włochom odstępstwo w odniesieniu do regionów Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto na mocy dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7770).....	36
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1104/2011/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ⁽³⁾ przewiduje się, że szczegółowe cele programu Galileo polegają na zagwarantowaniu, aby sygnały emitowane przez system utworzony w ramach tego programu mogły być wykorzystane w szczególności do oferowania usługi publicznej o regulowanym dostępie (zwanej dalej „PRS”) zarezerwowanej dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczonej do szczególnych zastosowań, które wymagają skutecznej kontroli dostępu i wysokiego poziomu ciągłości usług.

(2) Ponieważ odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 683/2008 mają również zastosowanie do usług, w tym

do PRS, wymienionych w załączniku do tego rozporządzenia, zważywszy na wzajemne powiązania między systemem utworzonym w ramach programu Galileo a PRS z punktu widzenia prawnego, technicznego, operacyjnego, finansowego oraz z punktu widzenia własności, stosowne jest powielenie odpowiednich przepisów dotyczących stosowania regulacji w zakresie bezpieczeństwa do celów niniejszej decyzji.

(3) Parlament Europejski i Rada przypominały wielokrotnie, że system utworzony w ramach programu Galileo jest systemem cywilnym pod cywilną kontrolą, tzn. realizowany według cywilnych standardów na podstawie cywilnych wymogów i pod kontrolą instytucji Unii.

(4) Program Galileo ma strategiczne znaczenie dla niezależności Unii w odniesieniu do nawigacji satelitarnej, usług w zakresie lokalizacji i synchronizacji, a także przyczynia się w istotny sposób do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

(5) Wśród różnych usług oferowanych przez europejskie systemy nawigacji satelitarnej PRS jest usługą zarówno najbardziej zabezpieczoną, jak i o najbardziej wrażliwym charakterze, dlatego nadaje się ona dla usług, które wymagają zapewnienia wysokiej precyzji i całkowitej niezawodności. Musi ona zapewnić swoim uczestnikom ciągłość usług nawet w warunkach najcięższego kryzysu. Konsekwencje naruszenia zasad bezpieczeństwa podczas korzystania z tej usługi nie ograniczają się jedynie do danego użytkownika, ale obejmują potencjalnie innych użytkowników. Stosowanie PRS i zarządzanie nią odwołuje się zatem do współodpowiedzialności państw członkowskich za bezpieczeństwo Unii i ich własne. W tym kontekście dostęp do PRS musi być ściśle ograniczony do niektórych kategorii użytkowników, którzy są przedmiotem stałej kontroli.

(6) Należy zatem określić warunki dostępu do PRS oraz zasady zarządzania tą usługą, precyzując w szczególności ogólne zasady związane z dostępem, funkcje różnych organów zarządzania i kontroli, warunki związane z produkcją i bezpieczeństwem odbiorników i system kontroli wywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 19.2.2011, s. 36.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 10 października 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.

- (7) Odnośnie do ogólnych zasad dostępu do PRS, sam przedmiot tej usługi, jak i jej cechy charakterystyczne narzucają ścisłe ograniczenie jej stosowania, przy czym państwa członkowskie, Rada, Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych („ESDZ”) powinny mieć do niej dostęp według własnego uznania w sposób nieograniczony i nieprzerwany w każdej części świata. Każde państwo członkowskie musi być ponadto w stanie suwerennie zdecydować o tym, którzy użytkownicy PRS dostaną zezwolenie i w zakresie jakich zastosowań, łącznie z zastosowaniami związanymi z bezpieczeństwem, zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami.
- (8) W celu propagowania w skali światowej zastosowań europejskiej technologii powinno być możliwe, by niektóre państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogły zostać uczestnikami PRS na podstawie zawieranych z nimi odrębnych umów. W odniesieniu do zabezpieczonych zastosowań rządowych w zakresie radionawigacji satelitarnej warunki, na których państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą korzystać z PRS, należy określić w umowach międzynarodowych, przy czym oczywisty byłby obowiązek zachowania w każdym przypadku wymogów w zakresie bezpieczeństwa. W ramach takich umów powinno być możliwe zezwolenie na produkcję odbiorników PRS na szczególnych warunkach i po spełnieniu szczególnych wymogów, pod warunkiem że są one co najmniej równoważne warunkom i wymogom mającym zastosowanie do państw członkowskich. Umowy takie nie powinny jednak obejmować kwestii o szczególnie istotnym znaczeniu z punktu widzenia bezpieczeństwa, takich jak produkcja modułów bezpieczeństwa.
- (9) Umowy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi powinny być negocjowane z pełnym uwzględnieniem znaczenia, jakie ma poszanowanie zasad demokracji, państwa prawa, uniwersalności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, oraz wolności myśli, sumienia i religii, jak również wolności wypowiedzi i informacji, godności ludzkiej, zasad równości i solidarności, oraz poszanowanie zasad określonych w Karcie Narodów Zjednoczonych i prawie międzynarodowym.
- (10) Przepisy bezpieczeństwa Europejskiej Agencji Kosmicznej powinny zapewniać stopień ochrony co najmniej równoważny ochronie gwarantowanej przepisami bezpieczeństwa zawartymi w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁾, oraz decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE⁽²⁾.
- (11) Unia i państwa członkowskie muszą dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczeństwo systemu utworzonego w ramach programu Galileo oraz technologii i sprzętu PRS, aby uniknąć korzystania z sygnałów emitowanych dla PRS przez nieuprawnione osoby fizyczne lub prawne i aby uniknąć wrogiego zastosowania PRS wobec Unii i państw członkowskich.
- (12) Ważne jest, aby państwa członkowskie w tym względzie określiły sankcje mające zastosowanie w razie naruszenia obowiązków wynikających z niniejszej decyzji i zapewniały stosowanie tych sankcji. Przewidywane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (13) Odnośnie do organów zarządzania i kontroli wydaje się, że rozwiązanie polegające na tym, aby uczestnicy PRS powołali „organ odpowiedzialny za PRS”, który będzie zarządzał użytkownikami i kontrolował ich, zapewni najskuteczniejsze zarządzanie zastosowaniami PRS, ułatwiając relacje między różnymi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i gwarantując stałą kontrolę użytkowników, zwłaszcza użytkowników krajowych, zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami. Należy jednak zachować pewien stopień elastyczności, aby państwa członkowskie mogły skutecznie określić zakresy odpowiedzialności.
- (14) W ramach wdrażania niniejszej decyzji przetwarzanie danych osobowych powinno odbywać się zgodnie z przepisami Unii, określonymi w szczególności w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽³⁾ oraz w dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)⁽⁴⁾.
- (15) Ponadto, jedno z zadań centrum bezpieczeństwa Galileo (zwanego dalej „centrum monitorowania bezpieczeństwa Galileo” lub „GSMC”), o którym mowa w art. 16 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 683/2008, powinno polegać na zapewnieniu interfejsu operacyjnego między różnymi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo PRS.
- (16) Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa powinni odgrywać rolę w zarządzaniu PRS poprzez stosowanie wspólnego działania Rady 2004/552/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie aspektów działania europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej⁽⁵⁾. Rada powinna zatwierdzać umowy międzynarodowe upoważniające państwa trzecie lub organizację międzynarodową do korzystania z PRS.

(1) Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

(2) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

(3) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(4) Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

(5) Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 30.

- (17) Odnośnie do produkcji i bezpieczeństwa odbiorników, wymogi bezpieczeństwa wymagają, aby zadanie to było powierzony wyłącznie państwu członkowskiemu, które wyznaczyło organ odpowiedzialny za PRS, lub przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ odpowiedzialny za PRS. Ponadto producent odbiorników musi wcześniej uzyskać odpowiednie zezwolenie od Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa systemów europejskiego GNSS, ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 912/2010⁽¹⁾ (zwanej dalej „Radą Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa”), i musi przestrzegać jej decyzji. Do zadań organów odpowiedzialnych za PRS należy stała kontrola przestrzegania zarówno wymogu uzyskania zezwolenia i tych decyzji, jak i szczegółowych wymogów technicznych wynikających ze wspólnych minimalnych norm.
- (18) Państwo członkowskie, które nie wyznaczyło organu odpowiedzialnego za PRS, powinno wyznaczyć w każdym razie punkt kontaktowy do zarządzania wszelkimi wykrytymi szkodliwymi zakłóceniami elektromagnetycznymi wpływającymi na PRS. Takim punktem kontaktowym powinna być osoba fizyczna lub prawna, która spełnia funkcję punktu sprawozdawczego, lub adres, z którym Komisja może skontaktować się w przypadku potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych, aby zaradzić takim zakłóceniom.
- (19) Odnośnie do ograniczeń wywozowych, wywóz poza Unię sprzętu lub technologii oraz oprogramowania związanych ze stosowaniem PRS i mających związek z opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS, niezależnie od tego, czy taki sprzęt, oprogramowanie lub taka technologia znajdują się w wykazie w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania⁽²⁾, musi zostać ograniczony do tych państw trzecich, które zostały odpowiednio upoważnione do dostępu do PRS na podstawie umowy międzynarodowej zawartej z Unią. Państwo trzecie, na którego terytorium zainstalowana jest stacja odniesienia, w której znajduje się sprzęt PRS i która należy do systemu utworzonego w ramach programu Galileo, nie jest przez sam ten fakt uważane za uczestnika PRS.
- (20) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm w dziedzinach określonych w załączniku, a w razie konieczności zaktualizowania i zmiany tego załącznika w celu uwzględnienia zmian w programie Galileo. Szczególnie ważne jest to, aby podczas prac przygotowawczych Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (21) Ze względu na ich potencjalny wpływ na indywidualne i zbiorowe bezpieczeństwo systemu utworzonego w ramach programu Galileo, Unii i jej państw członkowskich należy zadbać o to, aby wspólne zasady dostępu do PRS oraz wspólne zasady dotyczące produkcji odbiorników PRS i modułów bezpieczeństwa były jednolicie stosowane w każdym z państw członkowskich. Niezbędne jest zatem upoważnienie Komisji do przyjmowania szczegółowych wymogów, wytycznych oraz innych środków służących zapewnieniu skuteczności wspólnych minimalnych norm. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾.
- (22) Kontrole i inspekcje, które ma przeprowadzać Komisja z pomocą państw członkowskich, powinny być przeprowadzane, w stosownych przypadkach, w sposób podobny do sposobu przewidzianego w części VII załącznika III do decyzji 2011/292/UE.
- (23) Zasady dostępu do PRS oferowanej przez system utworzony w ramach programu Galileo są warunkiem wdrożenia PRS. Komisja powinna sprawdzić, czy należy wprowadzić politykę pobierania opłat za PRS, w tym również od państw trzecich i organizacji międzynarodowych, oraz przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wynik tej analizy.
- (24) Ponieważ cel niniejszej decyzji, a mianowicie określenie warunków, na których państwa członkowskie, Rada, Komisja, ESDZ, agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do PRS, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary proponowanych działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Z chwilą gdy PRS zostanie uznana za operacyjną należy uruchomić mechanizm sprawozdawczości i kontroli,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa warunki, na których państwa członkowskie, Rada, Komisja, ESDZ, agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie (PRS) oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „uczestnicy PRS” oznaczają państwa członkowskie, Radę, Komisję i ESDZ, jak również agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe, o ile takie agencje, państwa trzecie i organizacje zostały odpowiednio upoważnione;
- b) „użytkownicy PRS” oznaczają osoby fizyczne lub prawne odpowiednio upoważnione przez uczestnika PRS do posiadania lub używania odbiornika PRS.

Artykuł 3

Ogólne zasady dostępu do PRS

1. Państwa członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ mają prawo do nieograniczonego i nieprzerwanego dostępu do PRS w każdej części świata.
2. Każde państwo członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ muszą zdecydować, czy chcą korzystać z PRS w ramach swoich kompetencji.
3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.

Zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika Rada, Komisja i ESDZ podejmują decyzję o kategoriach swoich pracowników, którzy są upoważnieni do bycia użytkownikami PRS.

4. Agencje Unii mogą stać się uczestnikami PRS jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne do realizacji ich zadań oraz zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w porozumieniu administracyjnym zawartym między Komisją a daną agencją.

5. Państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe mogą stać się uczestnikami PRS tylko wtedy, gdy zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej staną się stroną obydwu następujących umów między Unią a danym państwem trzecim lub daną organizacją międzynarodową:

- a) umowy o bezpieczeństwie informacji, określającej ramy wymiany i ochrony informacji niejawnych oraz przewidującej stopień ochrony co najmniej równoważny stopniowi ochrony zapewnianemu przez państwa członkowskie;
- b) umowy określającej warunki szczegółowych zasad dostępu do PRS przez dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową; umowa taka może obejmować produkcję – na szczególnych warunkach – odbiorników PRS, z wyjątkiem modułów bezpieczeństwa.

Artykuł 4

Stosowanie przepisów bezpieczeństwa

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego krajowe przepisy bezpieczeństwa gwarantowały stopień ochrony informacji niejawnych co najmniej równoważny stopniowi ochrony przewidzianemu przez przepisy bezpieczeństwa zawarte w załączniku do decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom oraz przez decyzję 2011/292/UE, oraz aby te krajowe przepisy bezpieczeństwa miały zastosowanie do użytkowników PRS w tym państwie oraz do wszystkich osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium i wszystkich osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które zajmują się informacjami niejawnymi UE związanymi z PRS.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o przyjęciu krajowych przepisów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3. Jeśli okaże się, że informacje niejawne UE związane z PRS zostały ujawnione osobom nieupoważnionym do ich otrzymania, Komisja, w konsultacji z danym państwem członkowskim, podejmuje następujące działania:

- a) informuje podmiot będący źródłem niejawnych danych PRS;
- b) ocenia potencjalne szkody dla interesów Unii lub państw członkowskich;
- c) powiadamia właściwe organy o wynikach tej oceny i wydaje zalecenie dotyczące zaradzenia zaistniałej sytuacji; w takim przypadku właściwe organy niezwłocznie informują Komisję o działaniach, które zamierzają podjąć lub które już podjęły, w tym również o działaniach mających na celu zapobieżenie powtórnemu wystąpieniu problemu, a także o wynikach takich działań; oraz
- d) informuje Parlament Europejski i Radę, w stosownych przypadkach, o tych wynikach.

Artykuł 5

Organ odpowiedzialny za PRS

1. Organ odpowiedzialny za PRS wyznaczany jest przez:

- a) każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, i każde państwo członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę jeden z podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1; w takim przypadku organ odpowiedzialny za PRS ma siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego, które niezwłocznie powiadamia Komisję o takim wyznaczeniu;
- b) Radę, Komisję oraz ESDZ, jeżeli korzystają one z PRS. W takim przypadku, zgodnie z odpowiednimi ustaleniami, jako organ odpowiedzialny za PRS może zostać wyznaczona Agencja Europejskiego GNSS, ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr 912/2010 (zwana dalej „Agencją Europejskiego GNSS”);
- c) agencje Unii oraz organizacje międzynarodowe – zgodnie z postanowieniami umów, o których mowa w art. 3 ust. 4 i 5; w takim przypadku jako organ odpowiedzialny za PRS może zostać wyznaczona Agencja Europejskiego GNSS;

d) państwa trzecie – zgodnie z postanowieniami umów, o których mowa w art. 3 ust. 5.

2. Koszty funkcjonowania organu odpowiedzialnego za PRS ponoszą uczestnicy PRS, którzy wyznaczyli dany organ.

3. Państwo członkowskie, które nie wyznaczyło organu odpowiedzialnego za PRS zgodnie z ust. 1 lit. a), wyznacza w każdym razie punkt kontaktowy udzielający w razie potrzeby wsparcia w zgłaszaniu wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS. Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wyznaczeniu takiego punktu.

4. Organ odpowiedzialny za PRS zapewnia, by korzystanie z PRS odbywało się zgodnie z art. 8 i pkt 1 załącznika oraz by:

- a) użytkownicy PRS byli zintegrowani z GSMC do celów zarządzania PRS;
- b) zostały określone prawa dostępu do PRS dla każdej grupy lub użytkownika oraz by zarządzano tymi prawami;
- c) klucze PRS oraz inne odnośne informacje niejawnie uzyskano z GSMC;
- d) klucze PRS oraz inne odnośne informacje niejawnie przekazywano użytkownikom;
- e) zarządzano bezpieczeństwem odbiorników i związanymi z nimi technologiami i informacjami niejawnymi, a także dokonywano oceny ryzyka;
- f) ustanowiony został punkt kontaktowy udzielający w razie potrzeby wsparcia w zgłaszaniu wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS.

5. Organ odpowiedzialny za PRS w danym państwie członkowskim zapewnia, by podmiot mający siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego mógł opracowywać lub produkować odbiorniki PRS lub moduły bezpieczeństwa, jeżeli podmiot ten:

- a) uzyskał odpowiednie zezwolenie od Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 912/2010; oraz
- b) przestrzega decyzji Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa oraz art. 8 i pkt 2 załącznika w odniesieniu do opracowywania i produkcji odbiorników PRS lub modułów bezpieczeństwa w zakresie, w jakim dotyczą one jego działalności.

Przynajmniej co pięć lat dokonuje się przeglądu wszelkich zezwoleń na produkcję sprzętu przewidzianych w niniejszym ustępie.

6. Aby zapewnić stosowanie przepisów art. 9, w przypadku opracowywania lub produkcji, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, lub w przypadku wywozu poza Unię organ odpowiedzialny za PRS w danym państwie członkowskim zapewnia interfejs między podmiotami właściwymi w sprawie ograniczeń wywozu danego sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS.

7. Organ odpowiedzialny za PRS jest związany z GSMC zgodnie z art. 8 i pkt 4 załącznika.

8. Ust. 4 i 7 pozostają bez uszczerbku dla możliwości delegowania przez państwa członkowskie pewnych specjalnych zadań ich odpowiednich organów odpowiedzialnych za PRS – za obopólną zgodą – innemu państwu członkowskiemu, z wyjątkiem wszelkich zadań związanych ze sprawowaniem suwerenności nad ich własnym terytorium. Zadania, o których mowa w ust. 4 i 7, a także zadania wymienione w ust. 5, mogą być wykonywane wspólnie przez państwa członkowskie. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o takich środkach.

9. Z zastrzeżeniem szczegółowych ustaleń, organ odpowiedzialny za PRS może wystąpić o wsparcie techniczne Agencji Europejskiego GNSS w wykonywaniu swoich zadań. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o takich ustaleniach.

10. Co trzy lata organy odpowiedzialne za PRS składają Komisji i Agencji Europejskiego GNSS sprawozdania na temat przestrzegania wspólnych minimalnych norm.

11. Co trzy lata Komisja, z pomocą Agencji Europejskiego GNSS, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat przestrzegania wspólnych minimalnych norm przez organy odpowiedzialne za PRS oraz zgłasza wszelkie przypadki poważnego naruszenia tych norm.

12. W przypadku gdy organ odpowiedzialny za PRS nie przestrzega wspólnych minimalnych norm określonych w art. 8, Komisja może – uwzględniając zasadę pomocniczości i w konsultacji z danym państwem członkowskim, a w razie potrzeby po zasięgnięciu dodatkowych informacji – wydać zalecenie. W ciągu trzech miesięcy od wydania zalecenia dany organ odpowiedzialny za PRS stosuje się do zalecenia Komisji albo żąda wprowadzenia zmian zapewniających przestrzeganie wspólnych minimalnych norm lub proponuje takie zmiany i wdraża je w porozumieniu z Komisją.

Jeżeli po upływie tego trzymiesięcznego okresu dany organ odpowiedzialny za PRS wciąż nie zapewnia przestrzegania wspólnych minimalnych norm, Komisja powiadamia o tym Parlament Europejski i Radę oraz proponuje podjęcie odpowiednich środków.

Artykuł 6

Rola GSMC

GSMC zapewnia interfejs operacyjny między organami odpowiedzialnymi za PRS, Radą i Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, działającymi na podstawie wspólnego działania 2004/552/WPZiB, i centrami kontroli. Informuje ono Komisję o każdym wydarzeniu, które mogłoby zakłócić prawidłowe działanie PRS.

Artykuł 7

Produkcja i bezpieczeństwo odbiorników i modułów bezpieczeństwa

1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 5 ust. 5, państwo członkowskie może powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego. Rada, Komisja lub ESDZ mogą powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa na własny użytek podmiotom mającym siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

2. Rada Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa może w każdej chwili cofnąć zezwolenie na produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa, które przyznała podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli środki przewidziane w art. 5 ust. 5 lit. b) nie są przestrzegane.

Artykuł 8

Wspólne minimalne normy

1. Wspólne minimalne normy, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS, o których mowa w art. 5, obejmują dziedziny określone w załączniku.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 11 aktów delegowanych dotyczących przyjmowania wspólnych minimalnych norm w dziedzinach określonych w załączniku, a w razie konieczności zmian aktualizujących załącznik, aby uwzględnić zmiany w programie Galileo, w szczególności w odniesieniu do technologii oraz zmiany potrzeb w zakresie bezpieczeństwa.

3. W oparciu o wspólne minimalne normy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć niezbędne wymogi techniczne, wytyczne oraz inne środki. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

4. Komisja zapewnia, by podejmowano niezbędne kroki w celu przestrzegania środków, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz aby spełniano wymogi związane z bezpieczeństwem PRS i jego użytkowników oraz powiązanych technologii, przy pełnym uwzględnieniu porad ekspertów.

5. Aby wspomóc przestrzeganie niniejszego artykułu, Komisja ułatwia organizację przynajmniej raz do roku posiedzenia wszystkich organów odpowiedzialnych za PRS.

6. Z pomocą państw członkowskich i Agencji Europejskiego GNSS Komisja zapewnia przestrzeganie wspólnych minimalnych norm przez organy odpowiedzialne za PRS, w szczególności poprzez prowadzenie kontroli lub inspekcji.

Artykuł 9

Ograniczenia wywozowe

Wywóz poza Unię sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na

potrzeby PRS dozwolony jest jedynie zgodnie z art. 8 i pkt 3 załącznika oraz na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 5, lub na podstawie umów dotyczących szczegółowych zasad przyjmowania i działania stacji odniesienia.

Artykuł 10

Stosowanie wspólnego działania 2004/552/WPZiB

Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla środków, o których zdecydowano na podstawie wspólnego działania 2004/552/WPZiB.

Artykuł 11

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazane Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 2, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 5 listopada 2011 r. Nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 2, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 2 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 683/2008. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 13***Przegląd i sprawozdawczość**

Najpóźniej dwa lata po tym, jak PRS zostanie uznana za operacyjną, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące właściwego funkcjonowania i trafności ustanowionych zasad dostępu do PRS i w stosownym przypadku proponuje odpowiednie zmiany do niniejszej decyzji.

*Artykuł 14***Szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia programu Galileo**

Niezależnie od pozostałych przepisów niniejszej decyzji, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu utworzonego w ramach programu Galileo, zezwolenie na dostęp do technologii PRS oraz posiadanie lub korzystanie z odbiorników PRS – pod warunkiem przestrzegania zasad określonych w art. 8 i w załączniku – mają:

- a) Komisja działając jako podmiot zarządzający programem Galileo;
- b) operatorzy systemu utworzonego w ramach programu Galileo, wyłącznie w celu wypełnienia swoich obowiązków, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją;
- c) Agencja Europejskiego GNSS, aby umożliwić jej wypełnianie powierzonych jej zadań, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją;
- d) Europejska Agencja Kosmiczna, wyłącznie w celach badań naukowych, rozwoju i wdrożenia infrastruktury, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją.

*Artykuł 15***Sankcje**

Państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej decyzji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

*Artykuł 16***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Państwa członkowskie zaczynają stosować art. 5 nie później niż dnia 6 listopada 2013 r.

*Artykuł 17***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wspólne minimalne normy

1. W odniesieniu do art. 5 ust. 4 wspólne minimalne normy w zakresie korzystania z PRS obejmują następujące dziedziny:
 - (i) organizacja grup użytkowników PRS;
 - (ii) definicja i zarządzanie prawami dostępu dla użytkowników PRS oraz grup użytkowników wśród uczestników PRS;
 - (iii) dystrybucja kluczy PRS oraz związanych z nimi informacji niejawnych między GSMC oraz organami odpowiedzialnymi za PRS;
 - (iv) dystrybucja kluczy PRS oraz związanych z nimi informacji niejawnych wśród użytkowników;
 - (v) zarządzanie bezpieczeństwem, w tym incydentami związanymi z bezpieczeństwem, oraz ocena ryzyka dotycząca odbiorników PRS i związanych z nimi technologii i informacji niejawnych;
 - (vi) zgłaszanie wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS;
 - (vii) koncepcje i procedury operacyjne dotyczące odbiorników PRS.
 2. W odniesieniu do art. 5 ust. 5 wspólne minimalne normy w zakresie opracowywania i produkcji odbiorników PRS lub modułów bezpieczeństwa obejmują następujące dziedziny:
 - (i) zezwolenie dla segmentu użytkowników PRS;
 - (ii) bezpieczeństwo odbiorników PRS i technologii PRS podczas fazy badawczej, rozwojowej i produkcyjnej;
 - (iii) integracja odbiorników PRS i technologii PRS;
 - (iv) profil ochrony odbiorników PRS, modułów bezpieczeństwa i materiałów wykorzystujących technologię PRS.
 3. W odniesieniu do art. 5 ust. 6 oraz art. 9 wspólne minimalne normy w zakresie ograniczeń wywozowych obejmują następujące dziedziny:
 - (i) autoryzowani uczestnicy PRS;
 - (ii) wywóz materiałów i technologii powiązanych z PRS.
 4. W odniesieniu do art. 5 ust. 7 wspólne minimalne normy w zakresie połączeń między GSMC i organami odpowiedzialnymi za PRS obejmują połączenia w zakresie przesyłu danych i połączenia głosowe.
-

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1105/2011/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽²⁾, w drodze decyzji SCH/Com-ex (98)56⁽³⁾ i SCH/Com-ex (99)14⁽⁴⁾ przyjęto podręcznik dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane. Decyzje te powinny zostać dostosowane do ram instytucjonalnych i prawnych Unii.
- (2) Wykaz dokumentów podróży wydawanych przez państwa trzecie powinien podlegać stałemu monitorowaniu, aby zapewnić organom państw członkowskich uczestniczącym w procesie wydawania wiz i kontroli granicznej dostęp do aktualnych informacji na temat dokumentów podróży okazywanych przez obywateli państw trzecich. Wymiana informacji między państwami członkowskimi na temat wydanych dokumentów podróży i uznawania tych dokumentów podróży przez państwa członkowskie oraz sposób upublicznienia całości tych informacji muszą zostać unowocześnione i stać się skuteczniejsze.
- (3) Stworzenie wykazu dokumentów podróży ma służyć dwóm celom: z jednej strony, wykaz ten umożliwi organom kontroli granicznej sprawdzenie, czy dany dokument podróży został uznany za dokument, na podstawie którego można przekraczać granice zewnętrzne zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)⁽⁵⁾, a z drugiej strony pozwoli pracownikom konsularnym sprawdzić, czy państwa członkowskie uznają dany dokument podróży za dokument, w którym można umieszczać naklejkę wizową.
- (4) Zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)⁽⁶⁾ w ramach lokalnej współpracy Schengen należy sporządzić wyczerpujący wykaz dokumentów podróży wydawanych przez kraj przyjmujący.
- (5) Należy ustanowić mechanizm służący stałemu uaktualnianiu wykazu dokumentów podróży.
- (6) Biorąc pod uwagę znaczenie bezpieczeństwa dokumentów podróży w odniesieniu do ich ewentualnego uznawania, Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, powinna zapewnić ocenę techniczną w stosownych przypadkach.
- (7) Uznawanie dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w których można umieścić naklejkę wizową, leży i powinno pozostać w kompetencji państw członkowskich.
- (8) Państwa członkowskie powinny przekazywać informacje dotyczące wszystkich dokumentów podróży i dążyć do harmonizacji swoich stanowisk w sprawie różnych rodzajów dokumentów podróży. Ze względu na fakt, iż brak jasno określonego stanowiska państwa członkowskiego w odniesieniu do dokumentu podróży może być źródłem problemów dla posiadaczy tego dokumentu podróży, należy ustanowić mechanizm zobowiązujący państwa członkowskie do informowania o swoim stanowisku w sprawie uznawania bądź nieuznawania takich dokumentów. Mechanizm ten nie powinien pozbawiać państw członkowskich możliwości poinformowania w dowolnym momencie o zmianie stanowiska.
- (9) W perspektywie długoterminowej należy stworzyć bazę danych *online* zawierającą wzory wszystkich dokumentów podróży, aby ułatwić organom kontroli granicznej i pracownikom konsularnym sprawdzenie danego dokumentu. Baza danych powinna być aktualizowana poprzez uwzględnianie wszelkich zmian w stosunku do wskazanego wcześniej uznawania bądź nieuznawania danych dokumentów państw członkowskich.
- (10) Dla celów informacyjnych Komisja powinna sporządzić otwarty wykaz znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych wskazanych jej przez państwa członkowskie. Paszporty fantazyjne i kamuflażowe podane w wykazie nie powinny podlegać przepisom dotyczącym uznawania lub nieuznawania. Nie powinny one uprawniać posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i nie powinny być wizowane.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 23 września 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 207.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 298.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

- (11) Aby zapewnić jednolite warunki sporządzania i uaktualniania wykazu dokumentów podróży, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (12) W celu sporządzania i uaktualniania wykazu dokumentów podróży należy stosować procedurę doradczą, z uwagi na fakt, iż akty te stanowią jedynie kompilację wydanych dokumentów podróży.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽³⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁴⁾, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁵⁾.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁶⁾.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu w terminie 6 miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji Dania podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (17) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾; w związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związane, ani jej nie stosuje.
- (18) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (19) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (20) Niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja ustanawia wykaz dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i które mogą być wizowane (wykaz dokumentów podróży) oraz mechanizm sporządzania takiego wykazu.

2. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do dokumentów podróży takich jak paszport (zwyczajny, dyplomatyczny, służbowy/urzędowy lub specjalny), tymczasowy dokument podróży, dokument podróży uchodźcy lub bezpieczeństwa, dokument podróży wydany przez organizację międzynarodową lub *laissez-passer*.

3. Niniejsza decyzja nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie uznawania dokumentów podróży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

Artykuł 2

Sporządzenie wykazu dokumentów podróży

1. Komisja sporządza wykaz dokumentów podróży z pomocą państw członkowskich na podstawie informacji zebranych dzięki lokalnej współpracy w ramach Schengen, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009.
2. Wykaz dokumentów podróży przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 3

Struktura wykazu dokumentów podróży

1. Wykaz dokumentów podróży składa się z trzech części.
2. Część pierwsza dotyczy dokumentów podróży wydanych przez państwa trzecie i podmioty terytorialne wymienione w załącznikach I i II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾.
3. Część II dotyczy następujących dokumentów podróży wydawanych przez państwa członkowskie, w tym również dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, oraz przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen:
 - a) dokumentów podróży wydanych obywatelom państw trzecich;
 - b) dokumentów podróży wydanych uchodźcom zgodnie z konwencją Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu uchodźców sporządzoną dnia 28 lipca 1951 r.;
 - c) dokumentów podróży wydanych bezpaństwowcom zgodnie z konwencją Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu bezpaństwowców sporządzoną dnia 28 września 1954 r.;
 - d) dokumentów podróży wydanych osobom, które nie posiadają obywatelstwa żadnego państwa i mieszkają w jednym z państw członkowskich;
 - e) dokumentów podróży wydanych przez Zjednoczone Królestwo obywatelom brytyjskim, którzy nie są obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dla celów prawa Unii.
4. Część III dotyczy dokumentów podróży wydawanych przez organizacje międzynarodowe.
5. Co do zasady wpis w wykazie dotyczący danego dokumentu podróży ma zastosowanie do wszystkich wersji tego dokumentu podróży, które posiadają ważność.
6. Jeśli państwo trzecie nie wydaje pewnego rodzaju dokumentów podróży, zaznacza się to w wykazie dokumentów podróży za pomocą wpisu „nie wydaje”.

Artykuł 4

Przekazywanie informacji o uznawaniu bądź nieuznawaniu dokumentów podróży wymienionych w wykazie

1. W terminie 3 miesięcy od otrzymania wykazu dokumentów podróży państwa członkowskie przekazują Komisji swoje stanowisko w sprawie uznawania lub nieuznawania wymienionych w wykazie dokumentów podróży.
2. Jeżeli państwo członkowskie nie przekaze swojego stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 1, dany dokument podróży uważa się za uznawany, dopóki to państwo członkowskie nie poinformuje Komisji o jego nieuznawaniu.
3. W ramach komitetu, o którym mowa w art. 8 ust. 1, państwa członkowskie w celu osiągnięcia jednolitego stanowiska wymieniają informacje na temat podstawy uznawania bądź nieuznawania poszczególnych dokumentów podróży.
4. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach dotyczących wcześniejszych decyzji w sprawie uznawania bądź nieuznawania danego dokumentu podróży.

Artykuł 5

Wydawanie nowych dokumentów podróży

1. Państwa członkowskie informują Komisję o nowych dokumentach podróży, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. a)–d).
2. Państwa członkowskie informują Komisję o nowych dokumentach podróży wydanych przez państwa trzecie, państwa członkowskie i organizacje międzynarodowe, o których to dokumentach mowa w art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 3 lit. e) oraz art. 3 ust. 4. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja stara się zgromadzić wzory nowych dokumentów podróży, aby móc je udostępnić.
3. Komisja aktualizuje wykaz dokumentów podróży zgodnie z otrzymanymi notyfikacjami i informacjami i zwraca się do państw członkowskich o przedstawienie stanowiska na temat uznawania bądź nieuznawania dokumentów zgodnie z art. 4.
4. Kolejne wersje wykazu dokumentów podróży przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 8 ust. 2.

Artykuł 6

Informacje dotyczące znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych

W oparciu o informacje otrzymywane od państw członkowskich Komisja sporządza również i aktualizuje otwarty wykaz znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych.

Artykuł 7

Ocena dokumentów podróży

1. W celu wsparcia państw członkowskich w technicznej ocenie dokumentów podróży, Komisja – we współpracy z ekspertami z państw członkowskich – może dostarczyć analizę techniczną dokumentów podróży, uwzględniając przy tym w szczególności odnośne standardy i zalecenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

2. W odpowiednim przypadku warunki i procedury wydawania dokumentów podróży również mogą zostać poddane analizie na podstawie niniejszych przepisów.

3. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane państwom członkowskim.

Artykuł 8

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet („Komitet ds. Dokumentów Podróży”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 9

Publikacja wykazów

Komisja sporządza wykaz dokumentów podróży, w tym również informacje zgłoszone zgodnie z art. 4, a także wykaz, o którym mowa w art. 6, udostępniany państwom członkowskim i podawany do wiadomości publicznej poprzez stale aktualizowaną publikację elektroniczną.

Artykuł 10

Uchylenie

Uchyla się decyzje SCH/Com-ex (98)56 i SCH/Com-ex (99)14.

Artykuł 11

Wejście w życie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejszą decyzję stosuje się ze skutkiem od dnia jej wejścia w życie, z wyjątkiem art. 10, który stosuje się ze skutkiem od dnia pierwszego opublikowania przez Komisję wykazu dokumentów podróży.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1106/2011

z dnia 20 października 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 57/2011 oraz (WE) nr 754/2009 w odniesieniu do ochrony gatunku „żarłacz śledziowy”, całkowitych dopuszczalnych połowów oraz pewnych ograniczeń nakładu połowowego określonych dla Niemiec i Irlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011⁽¹⁾ ustalono uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE.
- (2) Należy skorygować niespójność pomiędzy brzmieniem rozporządzenia (UE) nr 57/2011 a brzmieniem pozycji dotyczącej okowiela w załączniku IA do niego.
- (3) W rozporządzeniu (UE) nr 57/2011 zakazano połowienia żarłacza śledziowego w wodach międzynarodowych, w odniesieniu do którego istnieje obowiązek bezzwłocznego uwolnienia ryb tego gatunku w razie przypadkowego połowu. W załączniku IA do tego rozporządzenia ustalono, że całkowite dopuszczalne połowy żarłacza śledziowego na niektórych obszarach ICES wynoszą 0 i nie przewidziano przepisów dotyczących przypadkowego połowu. W związku z tym na niektórych obszarach wód UE połowy żarłacza śledziowego nie są ograniczone, zaś dla innych wód (Ocean Atlantycki) na niektórych obszarach (obszary ICES) ustanowiono poziomy całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) lub nie (obszary CECAF). Z uwagi na status tego gatunku oraz toczące się debaty, które dotyczą możliwości objęcia go Konwencją o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (konwencja CITES) (załącznik III), należy przewidzieć rozszerzoną ochronę żarłacza śledziowego na wszystkich obszarach i zobowiązać do niej zarówno statki UE, jak i statki państw trzecich prowadzące połowy na wodach UE.

- (4) Naukowa ocena zasobów dorsza w Morzu Celtyckim poprawiła się i potwierdziła, że opinie, na których opierają się obecne TAC, nie doszacowały dużej liczebności pokolenia w roku 2009, a tym samym dynamicznego wzrostu biomasy tego stada. W związku z nowymi środkami w zakresie selektywności przewidzianymi przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Północno-Zachodnich (NWWRAC), które powinny ograniczyć ryzyko odrzutów plamiaka i witlinka podczas połowów dorsza, należy dostosować TAC dorsza w Morzu Celtyckim do nowej opinii naukowej na pozostałą część 2011 roku.
- (5) W dniu 29 lipca 2011 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) powiadomiła wszystkie umawiające się strony o przyjęciu zmian do TAC NAFO na rok 2011 dotyczących karmazyna w podobszarze 2, rejonu 1F i 3K, ze skutkiem natychmiastowym. W dniu 1 sierpnia 2011 r. Komisja przekazała tę informację wszystkim państwom członkowskim zainteresowanym połowami. Zmiany te powinny zostać włączone do prawa unijnego i mieć zastosowanie do statków UE od dnia 2 sierpnia 2011 r.
- (6) W związku z ustanowieniem uprawnień do połowów oraz zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów⁽²⁾ Rada, działając na wniosek Komisji i na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie oraz oceny Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), może wyłączyć pewne grupy statków ze stosowania systemu nakładu połowowego, pod warunkiem że dostępne są stosowne dane dotyczące wielkości połowu i odrzutów dorsza, odsetek wielkości połowu dorsza nie przekracza 1,5 % całkowitej wielkości połowu dla każdej odnośnej grupy statków oraz że włączenie tych grup statków do systemu nakładu połowowego stanowiłoby obciążenie administracyjne nieproporcjonalne do ich ogólnego wpływu na zasoby dorsza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20.

- (7) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 rozporządzenia (WE) nr 754/2009⁽¹⁾ wyłączono niektóre grupy statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008.
- (8) Irlandia przedstawiła informacje dotyczące połowów dorsza przez grupę statków poławiających w wodach na zachód od Szkocji, które na obszarze określonym w pkt 6.1 załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalającego uprawnienia do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽²⁾, stosują włoki denne o wielkości oczek sieci równej co najmniej 120 mm i zawierające panele sieci o kwadratowych oczkach, a na pozostałych obszarach wód na zachód od Szkocji stosują wielkość oczek sieci wynoszącą 100 mm. Na podstawie tych informacji ocenionych przez STECF można stwierdzić, że połowy dorsza, w tym odrzuty, dokonywane przez powyższą grupę statków nie przekraczają 1,5% ich całkowitych połowów. Ponadto obowiązujące środki kontroli i monitorowania zapewniają monitorowanie i kontrolę działalności połowowej przedmiotowej grupy statków. Poza tym włączenie grupy do systemu nakładu połowowego stanowi obciążenie administracyjne nieproporcjonalne do ogólnego wpływu tego włączenia na zasoby dorsza. Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 754/2009, aby wyłączyć tę grupę statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008. Należy odpowiednio zmienić ograniczenia nakładu połowowego określone dla Irlandii w rozporządzeniu (UE) nr 57/2011.
- (9) Grupa statków z Niemiec jest obecnie wyłączona ze stosowania systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008. Na podstawie informacji przedstawionych przez Niemcy w 2011 roku STECF nie mógł ocenić, czy warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008 były nadal spełniane w okresie zarządzania 2010. Należy zatem ponownie włączyć tę grupę niemieckich statków do tego systemu nakładu połowowego. Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 754/2009.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 57/2011 stosuje się zasadniczo od dnia 1 stycznia 2011 r. Jednak ograniczenia nakładu połowowego określone w rozporządzeniu (UE) nr 57/2011 stosuje się przez rok, począwszy od dnia 1 lutego 2011 r. W związku z powyższym przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące limitów połowowych i przydziałów należy stosować od dnia 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem nowych przepisów dotyczących karmazyna w podobszarze 2, rejony 1F i 3K, które należy stosować od dnia 2 sierpnia 2011 r. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące ograniczeń nakładu połowowego należy stosować od dnia 1 lutego 2011 r. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie naruszy zasady pewności prawa, ponieważ odnośne uprawnienia do połowów nie zostały jeszcze w pełni wykorzystane.

Jako że zmiany systemów nakładu połowowego mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą odnośnych flot, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 57/2011

W rozporządzeniu (UE) nr 57/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) stado okowielea i związane z nim przyłowy w wodach podobszaru ICES IIIa oraz w wodach UE obszaru ICES IIa i podobszaru ICES IV oraz stado szprota w wodach UE obszaru ICES IIa i podobszaru ICES IV.”;

2) art. 8 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) żarłacz śledziowy (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach, o ile w załączniku IA nie określono inaczej; oraz”;

3) art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statkom państw trzecich zabrania się połowów, zatrzymywania na burcie, przeładowywania oraz wylądowywania następujących gatunków:

a) długoszpar (*Cetorhinus maximus*) i żarłacz biały (*Carcharodon carcharias*) we wszystkich wodach UE;

b) raszpła zwyczajna (*Squatina squatina*) we wszystkich wodach UE;

c) raja gładka (*Dipturus batis*) w wodach UE obszaru ICES IIa oraz podobszarów ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX i X;

d) raja bruzdowana (*Raja undulata*) i raja siwa (*Rostroraja alba*) w wodach UE podobszarów ICES VI, VII, VIII, IX i X;

e) żarłacz śledziowy (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach UE; oraz

f) rochowate (*Rhinobatidae*) w wodach UE podobszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII.”;

4) w załączniku IA pozycja dotycząca dorsza w obszarach VIIb, VIIc, VIIe-k, VIII, IX i X oraz w wodach UE obszaru CECFA 34.1.1 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 19.8.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

„Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Obszar:	VIIb, VIIc, VIIe-k, VIII, IX oraz X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1 (COD/7XAD34)
Belgia	233		
Francja	3 811		
Irlandia	923		
Niderlandy	1		
Zjednoczone Królestwo	411		
UE	5 379		
TAC	5 379"		TAC analityczny Stosuje się art. 12 niniejszego rozporządzenia.

- 5) w załączniku IA pozycja dotycząca żarłacza śledziowego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Żarłacz śledziowy <i>Lamna nasus</i>	Obszar:	Wody Gujany Francuskiej, cieśnina Kattegat; wody UE cieśniny Skagerrak i obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII oraz XIV; wody UE obszarów CECAF 34.1.1, 34.1.2 oraz 34.2 (POR/3-1234)
Dania	0 ⁽¹⁾		
Francja	0 ⁽¹⁾		
Niemcy	0 ⁽¹⁾		
Irlandia	0 ⁽¹⁾		
Hiszpania	0 ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	0 ⁽¹⁾		
UE	0 ⁽¹⁾		
	0 ⁽¹⁾		
TAC	0 ⁽¹⁾		TAC analityczny

⁽¹⁾ Złowione osobniki tego gatunku należy bezzwłocznie uwolnić możliwie nieokaleczone."

- 6) w załączniku IA pozycja dotycząca homarca w obszarze VII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	Obszar:	VII (NEP/07.)
Hiszpania	1 306 ⁽¹⁾		
Francja	5 291 ⁽¹⁾		
Irlandia	8 025 ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	7 137 ⁽¹⁾		
UE	21 759 ⁽¹⁾		
TAC	21 759 ⁽¹⁾		TAC analityczny Stosuje się art. 13 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Z czego w obszarze VII (Porcupine Bank – jednostka 16) (NEP/*07U16) można poławiać nie więcej niż następujące kwoty:

Hiszpania	377
Francja	241
Irlandia	454
Jednoczone Królestwo	188
UE	1 260"

7) w załączniku IC pozycja dotycząca karmazyna w podobszarze NAFO 2, rejony 1F i 3K, otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Karmazyny Sebastes spp.	Obszar: Podobszar NAFO 2, rejony 1F i 3K (RED/N1F3K.)
Łotwa	0
Litwa	0
TAC	0”

8) w dodatku 1 do załącznika IIA wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli b) kolumna dotycząca Niemiec (DE) otrzymuje brzmienie:

Narzędzie regulowane	„DE
TR1	1 166 735
TR2	436 666
TR3	257
BT1	29 271
BT2	1 525 679
GN	224 484
GT	467
LL	0”

b) w tabeli d) kolumny dotyczące Niemiec (DE) i Irlandii (IE) otrzymują brzmienie:

Narzędzie regulowane	„DE	IE
TR1	12 427	107 088
TR2	0	479 043
TR3	0	273
BT1	0	0
BT2	0	3 801
GN	35 442	5 697
GT	0	1 953
LL	0	4 250”

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 754/2009

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 754/2009 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się lit. f);

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„h) grupa statków pływających pod banderą Irlandii, wymienionych we wniosku Irlandii z dnia 11 marca 2011 r., dokonujących połowów w wodach na zachód od Szkocji, które na obszarze określonym w pkt 6.1 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009 stosują włoki denne o wielkości oczek sieci równej co najmniej 120 mm i zawierające panele sieci o kwadratowych oczkach, a na pozostałych obszarach wód na zachód od Szkocji stosują wielkość oczek sieci wynoszącą 100 mm.”.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 1–6 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Art. 1 pkt 7 stosuje się od dnia 2 sierpnia 2011 r.

Art. 1 pkt 8 i art. 2 stosuje się od dnia 1 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 października 2011 r.

W imieniu Rady
M. SAWICKI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1107/2011**z dnia 28 października 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów krewetki północnej w wodach obszaru NAFO 3L przez statki pływające pod banderą Łotwy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2011.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	60/T&Q
Państwo członkowskie	Łotwa
Stado	PRA/N3L.
Gatunek	Krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
Obszar	NAFO 3L
Data	28.9.2011

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1108/2011

z dnia 28 października 2011 r.

wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2058/96, (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1918/2006, (WE) nr 1964/2006, (WE) nr 1067/2008, i (WE) nr 828/2009 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w 2012 r. w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu, cukru i oliwy z oliwek oraz wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 382/2008, (WE) nr 1518/2003, (UE) nr 1178/2010, (UE) nr 90/2011 i (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do terminów wydawania pozwoleń na wywóz w 2012 r. w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, jaj, mięsa drobiowego oraz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61, art. 144 ust. 1, art. 148, art. 156 i art. 161 ust. 3, w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽³⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1067/2008 z dnia 30 października 2008 r. otwierające oraz ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na pszenicę zwyczajną o jakości innej niż wysoka pochodząca z państw trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 2305/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym Wspólnoty na przywóz jęcz-

mienia z państw trzecich ⁽⁶⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 969/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania kontyngentem taryfowym w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z państw trzecich ⁽⁷⁾ przewidują przepisy szczegółowe dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124 i 09.4125, jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126 i kukurydzy ramach kontyngentu 09.4131.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2058/96 z dnia 28 października 1996 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00 do produkcji przetworów spożywczych objętych kodem CN 1901 10 ⁽⁸⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3491/90 ⁽⁹⁾, przewidują przepisy szczegółowe dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079 i ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 828/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiające na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi ⁽¹⁰⁾ przewiduje przepisy szczegółowe dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz w ramach kontyngentów 09.4221, 09.4231, 09.4241 do 09.4247.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji ⁽¹¹⁾ przewiduje przepisy szczegółowe dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek w ramach kontyngentu 09.4032.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 290 z 31.10.2008, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 342 z 30.12.2003, s. 7.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 44.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 276 z 29.10.1996, s. 7.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 408 z 30.12.2006, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 240 z 11.9.2009, s. 14.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84.

- (5) Z uwagi na dni wolne od pracy w 2012 r. należy w niektórych okresach wprowadzić odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2058/96, (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1918/2006, (WE) nr 1964/2006, (WE) nr 1067/2008 i (WE) nr 828/2009 w odniesieniu do terminów składania wniosków o pozwolenia na przywóz i wydawania tych pozwoleń w celu zapewnienia przestrzegania wielkości przedmiotowych kontyngentów.
- (6) Artykuł 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1518/2003 z dnia 28 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu pozwoleń na wywóz w sektorze wieprzowiny⁽²⁾, art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu pozwoleń na wywóz w sektorze jaj⁽³⁾ oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 90/2011 z dnia 3 lutego 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu pozwoleń na wywóz w sektorze mięsa drobiowego⁽⁴⁾ stanowią, że pozwolenia na wywóz są wydawane w środę w tygodniu następującym po tygodniu, w którym złożono wnioski, pod warunkiem że do tego czasu Komisja nie podjęła żadnego ze środków szczególnych.
- (7) Artykuł 7d ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru⁽⁵⁾ stanowi, że pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy wydawane są od piątku następującego po tygodniu, w którym złożono wnioski, pod warunkiem że do tego czasu Komisja nie podjęła żadnego ze środków szczególnych.
- (8) Z uwagi na dni wolne od pracy w roku 2012 oraz nieregularne ukazywanie się *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* w tych dniach, okres między złożeniem wniosków i dniem wydania pozwoleń jest zbyt krótki, aby zapewnić właściwe zarządzanie rynkiem. Należy zatem przedłużyć wymieniony okres.
- (9) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1000/2010⁽⁶⁾ wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w 2011 r.

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zboża

1. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2012 wnioski o pozwolenia na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124 i 09.4125 można składać wyłącznie do piątku 14 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.
2. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2305/2003 w odniesieniu do roku 2012 wnioski o pozwolenia na przywóz jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126 można składać wyłącznie do piątku 14 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.
3. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 969/2006 w odniesieniu do roku 2012 wnioski o pozwolenia na przywóz kukurydzy w ramach kontyngentu 09.4131 można składać wyłącznie do piątku 14 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.

Artykuł 2

Ryż

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 2058/96 w odniesieniu do roku 2012 wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079 można składać wyłącznie do piątku 7 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.
2. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 w odniesieniu do roku 2012 wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517 można składać wyłącznie do piątku 7 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.

Artykuł 3

Cukier

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 828/2009 wniosków o pozwolenia na przywóz produktów sektora cukru w ramach kontyngentów 09.4221, 09.4231, 09.4241 do 09.4247 nie można składać w okresie od piątku 14 grudnia 2012 r. od godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli do piątku 28 grudnia 2012 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 29.8.2003, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 14.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 290 z 6.11.2010, s. 26.

Artykuł 4

Oliwa z oliwek

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 pozwolenia na przywóz oliwy z oliwek objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

Artykuł 5

Pozwolenia na wywóz z refundacją w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego

W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 382/2008, art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1518/2003, art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1178/2010 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 90/2011 pozwolenia na wywóz objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, biorąc pod uwagę, tam gdzie to konieczne, środki szczególne, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 382/2008, art. 3 ust. 4 i 4a rozporządzenia (WE) nr 1518/2003, art. 3 ust. 4 i 5

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2011 r.

rozporządzenia (UE) nr 1178/2010 i art. 3 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 90/2011, podjęte przed wymienionymi terminami wydawania.

Artykuł 6

Pozakwotowy cukier i pozakwotowa izoglukoza

W drodze odstępstwa od art. 7d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, biorąc pod uwagę, tam gdzie to konieczne, środki szczególne, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, podjęte przed wymienionymi terminami wydawania.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK I

Termin składania wniosków o pozwolenia na przywóz oliwy z oliwek	Termin wydania
Poniedziałek 2 lub wtorek 3 kwietnia 2012 r.	Piątek 13 kwietnia 2012 r.
Poniedziałek 14 lub wtorek 15 maja 2012 r.	Środa 23 maja 2012 r.
Poniedziałek 21 lub wtorek 22 maja 2012 r.	Środa 30 maja 2012 r.
Poniedziałek 29 lub wtorek 30 października 2012 r.	Czwartek 8 listopada 2012 r.

ZAŁĄCZNIK II

Termin składania wniosków o pozwolenia na wywóz w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego	Termin wydania
Od 2 do 6 kwietnia 2012 r.	z dnia 12 kwietnia 2012 r.
Od 23 do 27 kwietnia 2012 r.	z dnia 3 maja 2012 r.
Od 21 do 25 maja 2012 r.	z dnia 31 maja 2012 r.
Od 17 do 28 grudnia 2012 r.	z dnia 7 stycznia 2013 r.

ZAŁĄCZNIK III

Termin składania wniosków o pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy	Termin wydania
Od 23 do 27 kwietnia 2012 r.	z dnia 7 maja 2012 r.
Od 6 do 10 sierpnia 2012 r.	z dnia 20 sierpnia 2012 r.
Od 17 do 28 grudnia 2012 r.	z dnia 7 stycznia 2013 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1109/2011**z dnia 3 listopada 2011 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005 w odniesieniu do równoważnych metod badania na obecność włosienia****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności art. 18 pierwsza część zdania wprowadzającego oraz pkt 8, 9 i 10 tego artykułu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włosieni (*Trichinella*) w mięsie ⁽²⁾ określa metody wykrywania włosieni w próbkach z tusz. Metoda referencyjna została ustanowiona w rozdziale I załącznika I do wspomnianego rozporządzenia. Trzy metody wykrywania równoważne z metodą referencyjną zostały ustanowione w rozdziale II załącznika I do tego rozporządzenia.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 2075/2005, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1245/2007 ⁽³⁾, zezwolono na wykorzystania płynnej pepsyny w celu wykrywania włosieni (*Trichinella*) w mięsie oraz określono wymagania dla jej stosowania jako odczynnika w metodach wykrywania. Należy zatem określić również identyczne wymogi dla równoważnych metod wykrywania, w stosownych przypadkach. Należy zatem odpowiednio zmienić część C rozdziału II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005.
- (3) Ponadto prywatne przedsiębiorstwa zaczęły produkować nowe urządzenia do badania na obecność włosienia (*Trichinella*), wykorzystujące metodę wytrawiania równoważną z metodą referencyjną. W następstwie tych wyda-

rzeń podczas posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 16 grudnia 2008 r. jednogłośnie przyjęto wytyczne dotyczące walidacji nowych urządzeń do badania na obecność włosienia (*Trichinella*) metodą wytrawiania.

- (4) W 2010 r. metoda badania na obecność włosienia (*Trichinella*) u świń domowych za pomocą nowego urządzenia została zwalidowana przez laboratorium referencyjne UE ds. pasożytów zgodnie z tymi wytycznymi.
- (5) Wyniki walidacji pokazują, że nowe urządzenie i związana z nim metoda wykrywania włosienia (*Trichinella*), zwalidowane pod kodem laboratorium referencyjnego UE nr EURLP_D_001/2011 ⁽⁴⁾, są równoważne z metodą referencyjną określoną w rozdziale I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005. W związku z powyższym należy je włączyć do wykazu równoważnych metod wykrywania wymienionych w rozdziale II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozdział II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) 2075/2005 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 19.

⁽⁴⁾ <http://www.iss.it/crlp/index.php>

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2075/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części C pkt 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) pepsyna o mocy 1:10 000 NF (Narodowy Receptariusz USA) odpowiadająca 1:12 500 BP (Farmakopea Brytyjska) lub 2 000 FIP (Międzynarodowa Federacja Farmacji) lub stabilizowana pepsyna płynna – minimum 660 j./ml (Farmakopea Europejska)”;

2) dodaje się część D w brzmieniu:

„D. **Metoda wytrawiania próbki zbiorczej z zastosowaniem metody magnetycznego mieszania /»izolacja na filtrze« i wykrywanie larw testem aglutynacji lateksowej**

Metoda ta jest uważana za równoważną jedynie w odniesieniu do badania mięsa świń domowych.

1. Aparatura oraz odczynniki

- a) nóż lub nożyczki i pinceta do pobierania próbek;
- b) tacki z oznaczonymi 50 polami, z których każde może pomieścić próbki o masie około 2 g mięsa, lub inne narzędzia zapewniające równorzędne gwarancje w odniesieniu do identyfikacji pochodzenia próbek;
- c) malakser z ostrym tnącym ostrzem. Jeżeli próbki są większe niż 3 g, należy użyć rozdrabniacza do mięsa z otworami o wymiarach od 2 do 4 mm lub nożyczek. W przypadku mięsa mrożonego lub języka (po usunięciu warstwy wierzchniej, której nie można wytrawić) potrzebny jest rozdrabniacz do mięsa, a rozmiar próbki należy znacznie zwiększyć;
- d) mieszadła magnetyczne z płytą grzejną o temperaturze regulowanej termostatem i pokrytymi teflonem prętami mieszadła o długości około 5 cm;
- e) szklane zlewki o pojemności 3 litrów;
- f) sita ze stali nierdzewnej o rozmiarach oczek 180 mikronów i średnicy zewnętrznej 11 cm;
- g) stalowy aparat do filtracji na filtry z siatką 20 µm z lejkiem stalowym;
- h) pompa próżniowa;
- i) zbiorniki z metalu lub tworzywa sztucznego o pojemności od 10 do 15 litrów do zbierania płynu trawiącego;
- j) wytrząsarka;
- k) folia aluminiowa;
- l) kwas solny 25 %;
- m) pepsyna o mocy 1:10 000 NF (Narodowy Receptariusz USA) odpowiadająca 1:12 500 BP (Farmakopea Brytyjska) lub 2 000 FIP (Międzynarodowa Federacja Farmacji) lub stabilizowana pepsyna płynna – minimum 660 j./ml (Farmakopea Europejska);
- n) woda z kranu podgrzana do temperatury 46–48 °C;
- o) waga o dokładności do 0,1 g;
- p) pipety w różnych rozmiarach (1, 10 i 25 ml), mikropipety zgodnie z instrukcjami producenta testu aglutynacji lateksowej oraz uchwyty do pipet;
- q) filtry nylonowe z siatką 20 mikronów i o średnicy dopasowanej do systemu filtracji;
- r) pinceta z tworzywa sztucznego lub stali 10–15 cm;
- s) probówki stożkowe o pojemności 15 ml;

- t) tłuczek o teflonowym lub stalowym zakończeniu w kształcie stożka pasujący do probówek stożkowych;
 - u) termometr o dokładności do 0,5 °C i zakresie 1–100 °C;
 - v) płytki zestawu do aglutynacji lateksowej z antygenem *Trichin-L*, zwalidowanego pod kodem nr EURLP_D_001/2011;
 - w) roztwór buforowy ze środkiem konserwującym (rozcieńczalnik) zestawu do aglutynacji lateksowej z antygenem *Trichin-L*, zwalidowanego pod kodem nr EURLP_D_001/2011;
 - x) roztwór buforowy z dodanym środkiem konserwującym (kontrola negatywna) zestawu do aglutynacji lateksowej z antygenem *Trichin-L*, zwalidowanego pod kodem nr EURLP_D_001/2011;
 - y) roztwór buforowy z dodanymi antygenami *Trichinella spirali* i środkiem konserwującym (kontrola pozytywna) zestawu do aglutynacji lateksowej z antygenem *Trichin-L*, zwalidowanego pod kodem nr EURLP_D_001/2011;
 - z) roztwór buforowy z cząstkami polistyrenu powleczonymi przeciwciałami z dodanym środkiem konserwującym (mikrocząsteczki lateksowe) zestawu do aglutynacji lateksowej z antygenem *Trichin-L*, zwalidowanego pod kodem nr EURLP_D_001/2011;
- aa) pałeczki jednorazowego użytku.

2. Pobieranie próbek

Jak określono w rozdziale I (2).

3. Procedura

- I. W przypadku prób zbiorczych (100 g próbek jednocześnie) należy przestrzegać procedury określonej w lit. a)–i) rozdziału I pkt (3) (l). Ponadto należy zastosować następującą procedurę:
 - a) W uchwycie filtra umieścić filtr nylonowy z siatką 20 mikronów. Do uchwytu z blokadą przymocować stożkowy filtracyjny lejek stalowy, a na lejku położyć stalowe sito o wielkości oczek 180 mikronów. Pompę próżniową połączyć z uchwytem filtra i ze zbiornikiem z metalu lub tworzywa sztucznego, do którego zbiera się płyn trawiący.
 - b) Zatrzymać mieszanie i wlać płyn trawiący do lejka przez sito. Przepłukać zlewkę 250 ml ciepłej wody. Płyn do płukania wlać do stacji filtracyjnej po skutecznym przefiltrowaniu płynu trawiącego.
 - c) Za pomocą pincety zdjąć membranę filtracyjną, trzymając ją za brzegi. Złożyć membranę filtracyjną co najmniej na cztery i umieścić w probówce stożkowej o pojemności 15 ml.
 - d) Wepchnąć membranę filtracyjną na dno probówki stożkowej o pojemności 15 ml za pomocą tłuczka i docisnąć kilkakrotnie zdecydowanymi ruchami, przy czym tłuczek powinien być umieszczony w środku złożonej membrany, zgodnie z instrukcjami producenta.
 - e) Dodać rozcieńczalnik do probówki stożkowej o pojemności 15 ml za pomocą pipety i homogenizować membranę filtracyjną za pomocą tłuczka powtarzalnymi ruchami o małej amplitudzie, unikając gwałtownych ruchów, aby ograniczyć rozpryskiwanie cieczy, zgodnie z instrukcjami producenta.
 - f) Każdą próbkę, kontrolę negatywną i kontrolę pozytywną należy umieścić na różnych polach płytki do aglutynacji za pomocą pipety, zgodnie z instrukcjami producenta.
 - g) Dodać mikrocząsteczki lateksowe do każdego pola płytki do aglutynacji za pomocą pipety, zgodnie z instrukcjami producenta, nie pozwalając, aby zetknęły się z próbkami/kontrolami. Następnie na każdym polu mikrocząsteczki lateksowe delikatnie wymieszać patyczkiem jednorazowego użytku do momentu pokrycia przez homogeniczną ciecz całego pola.
 - h) Umieścić płytkę do aglutynacji na wytrząsarce, zgodnie z instrukcjami producenta.
 - i) Przerwać wytrząsanie po czasie podanym w instrukcji producenta, wyjąć płytkę do aglutynacji na gładką powierzchnię i odczytać wyniki reakcji. W przypadku próbki dodatniej muszą pojawić się skupiska paciorków. W przypadku próbki ujemnej zawiesina pozostaje jednorodna, a skupiska paciorków nie pojawiają się.

j) Cały sprzęt mający styczność z mięsem należy dokładnie odkazić między kolejnymi analizami przez zanurzenie przez kilka sekund w ciepłej wodzie (60–90 °C). Powierzchnie, na których pozostały resztki mięsa lub inaktywowane larwy, można oczyścić za pomocą czystej gąbki i wody z kranu. Po zakończeniu procedury można dodać kilka kropli detergentu w celu odtłuszczenia aparatury. Następnie każdy element należy kilkakrotnie dokładnie przepłukać w celu usunięcia wszystkich śladów detergentu.

k) Tłuczek należy starannie odkażać między kolejnymi analizami przez zanurzenie przez kilka sekund w co najmniej 250 ml ciepłej wody (60–90 °C). Resztki mięsa lub inaktywowane larwy, które mogły zostać na powierzchni, należy usunąć za pomocą czystej gąbki i wody z kranu. Po zakończeniu procedury można dodać kilka kropli detergentu w celu odtłuszczenia tłuczka. Następnie tłuczek należy kilkakrotnie dokładnie przepłukać w celu usunięcia wszystkich śladów detergentu.

II. Próba zbiorcza składająca się z mniej niż 100 g, jak określono w rozdziale I (3) (II)

W przypadku prób zbiorczych składających się z mniej niż 100 g należy przestrzegać procedury określonej w rozdziale I (3) (II).

III. Dodatnie lub wątpliwe wyniki

W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próbki zbiorczej testem aglutynacji lateksowej od każdej świni pobiera się kolejne 20 g próbki, zgodnie z rozdziałem I 2 a). 20 g próbek od pięciu świń należy połączyć i poddać badaniu metodą opisaną w pkt I. W ten sposób należy przebadać próbki od 20 grup po pięć świń każda.

W przypadku dodatniego wyniku testu aglutynacji lateksowej uzyskanego od grupy pięciu świń należy pobrać kolejne 20 g próbek od świń w grupie i każdą poddać oddzielnemu badaniu jedną z metod opisanych w rozdziale I.

Próbki pasożytów należy przechowywać w 90 % alkoholu etylowym w celu konserwacji i identyfikacji na poziomie gatunku w laboratorium referencyjnym UE lub krajowym laboratorium referencyjnym.

Po zebraniu pasożytów należy odkazić płyny dodatnie przez podgrzanie do co najmniej 60 °C.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1110/2011

z dnia 3 listopada 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044) jako dodatku paszowego dla kur niosek, gatunków podrzędnych drobiu oraz tuczników (posiadacz zezwolenia Roal Oy)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044) jako dodatku paszowego dla kur niosek, gatunków podrzędnych drobiu oraz tuczników, który ma zostać sklasyfikowany w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 902/2009⁽²⁾ stosowanie tego preparatu zostało dopuszczone na okres dziesięciu lat w żywieniu kurcząt rzeźnych i kurcząt utrzymywanych na nioski, indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych oraz prosiąt odsadzonych od macyori.
- (5) Przedłożono nowe dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie preparatu enzymatycznego

endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044) u kur niosek, gatunków podrzędnych drobiu oraz tuczników. W swojej opinii z dnia 14 czerwca 2011 r.⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że preparat enzymatyczny endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044) nie wywiera w proponowanych warunkach stosowania szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne oraz że stosowanie tego preparatu może poprawić nieśność kur oraz przyspieszyć wzrost innych gatunków podrzędnych drobiu oraz tuczników. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (6) Ocena endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 29.9.2009, s. 23.

⁽³⁾ *EFSA Journal* 2011; 9(6):2277.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria „dodatki zootechniczne”. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a8	Roal Oy	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) o aktywności minimalnej:</p> <p>w postaci stałej: 4×10^6 BXU ⁽¹⁾ /g postać ciekła: 4×10^5 BXU/g</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>endo-1,4-beta-ksylanaza wytwarzana przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾</p> <p>W dodatku i premiksie: oznaczanie cukru redukującego dla endo-1,4-beta-ksylanazy metodą reakcji kolorymetrycznej kwasu dinitrosalicylowego z uzyskiwanym cukrem redukującym przy pH 5,3 oraz temperaturze 50 °C</p> <p>W innych paszach: metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez enzym z usieciowanego azuryną podłoża arabinoksyłanu pszenicy.</p>	Gatunki podrzędne drobiu z wyjątkiem niosek	—	8 000 BXU	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	24 listopada 2021 r.
			Kury nioski i nioski podrzędnych gatunków drobiu	—	24 000 BXU				
			Tuczniaki	—	24 000 BXU				

⁽¹⁾ 1 BXU to ilość enzymu, która uwalnia 1 nanomol cukrów redukujących, takich jak ksyloza z ksyłanu z drzewa brzoźowego, w ciągu sekundy przy pH 5,3 oraz temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1111/2011**z dnia 3 listopada 2011 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie *Lactobacillus plantarum* (NCIMB 30236) jako dodatku paszowego w dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie *Lactobacillus plantarum* (NCIMB 30236). Do tego wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie *Lactobacillus plantarum* (NCIMB 30236) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki technologiczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 14 czerwca 2011 r. ⁽²⁾, że *Lactobacillus plantarum* (NCIMB 30236) nie wywiera w proponowanych warunkach stosowania szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko oraz że preparat ten może poprawić proces produkcji kiszonki z wszystkich zielonek poprzez obniżenie pH

i lepszą ochronę suchej masy i proteiny. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena *Lactobacillus plantarum* (NCIMB 30236) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(6):2275.

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg materiału świeżego			
Kategoria „dodatki technologiczne”. Grupa funkcjonalna: „dodatki do kiszonki”									
1k2073	—	<i>Lactobacillus plantarum</i> (NCIMB 30236)	<p>Skład dodatku</p> <p>Preparat <i>Lactobacillus plantarum</i> (NCIMB 30236) zawierający co najmniej $1,2 \times 10^{11}$ CFU/g dodatku</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej</p> <p><i>Lactobacillus plantarum</i> (NCIMB 30236)</p> <p>Metoda analityczna ⁽¹⁾</p> <p>Obliczenie w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego EN 15787 Identyfikacja: elektroforeza żelowa w polu pulsacyjnym (PFGE)</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna dawka dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: $2,4 \times 10^8$ CFU/kg materiału świeżego. 3. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem zaleca się stosowanie maski ochronnej na usta i nos oraz rękawic ochronnych. 	24.11.2021

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1112/2011

z dnia 3 listopada 2011 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 w odniesieniu do wpisu dotyczącego Paragwaju w wykazie krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii określonych rodzajów świeżego mięsa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

cowione jest w obwodzie San Pedro i zostało potwierdzone w dniu 18 września 2011 r. w oparciu o analizy laboratoryjne (ELISA i EITB).

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 zdanie wprowadzające oraz art. 8 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiającym wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych⁽²⁾ ustanowiono wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych w odniesieniu do wprowadzania do Unii niektórych przesyłek zawierających świeże mięso zwierząt kopytnych i koniowatych, przeznaczone do spożycia przez ludzi. Zgodnie z rozporządzeniem tego rodzaju przesyłki mogą być wprowadzane do Unii tylko wtedy, gdy pochodzą z krajów trzecich, ich terytoriów lub części wymienionych w części 1 załącznika II do tego rozporządzenia.

(2) W dniu 19 września 2011 r. Paragwaj powiadomił Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o wystąpieniu pryszczycy. Ognisko tej choroby umiej-

(3) W części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 precyzuje się, że dozwolony jest przywóz świeżego mięsa bydła domowego z Paragwaju.

(4) W związku z zagrożeniem wprowadzenia pryszczycy do Unii, związanym z przywozem świeżej wołowiny z Paragwaju oraz w związku z brakiem gwarancji umożliwiających podział Paragwaju na regiony, przywóz taki nie powinien być dłużej dozwolony. Należy zatem odpowiednio zmienić wpis dotyczący Paragwaju w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 206/2010.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 wpis dotyczący Paragwaju otrzymuje brzmienie:

„PY – Paragwaj	PY-0	Cały kraj	EQU				
	PY-1	Cały kraj, z wyjątkiem strefy ścisłego nadzoru wyznaczonej w pasie szerokości 15 km wzdłuż granic zewnętrznych	BOV	A	1	18 września 2011 r.	1 sierpnia 2008 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1113/2011**z dnia 3 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	69,9
	MA	44,1
	MK	61,4
	TR	88,3
	ZZ	65,9
0707 00 05	AL	73,2
	TR	140,5
	ZZ	106,9
0709 90 70	MA	107,9
	TR	105,2
	ZZ	106,6
0805 20 10	MA	155,4
	ZZ	155,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	54,5
	HR	61,5
	MA	62,4
	TR	66,7
	UY	66,3
	ZZ	62,3
0805 50 10	AR	79,2
	CL	76,1
	TR	61,5
	ZA	72,1
	ZZ	72,2
0806 10 10	BR	246,3
	LB	291,0
	TR	135,7
	US	252,5
	ZA	80,8
	ZZ	201,3
0808 10 80	CA	92,8
	NZ	127,6
	US	86,2
	ZA	127,4
	ZZ	108,5
0808 20 50	CN	51,8
	TR	130,3
	ZZ	91,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2011 r.

przyznająca Włochom odstępstwo w odniesieniu do regionów Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto na mocy dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7770)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2011/721/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG i w lit. a) tego akapitu, należy je ustalić w taki sposób, by pozostawały bez uszczerbku dla realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy, oraz uzasadnić na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak istnienie długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.
- (2) Włochy złożyły wniosek do Komisji o przyznanie odstępstwa na mocy pkt 2 akapit trzeci załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG w odniesieniu do regionów Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto.
- (3) Wnioskowane odstępstwo dotyczy zamiaru zezwolenia przez Włochy na stosowanie w regionach Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto do 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów bydła i przetworzonych odchodów trzody chlewnej w gospodarstwach, w których uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji stanowią 70 % wszystkich upraw. Szacuje się, że odstępstwo będzie potencjalnie dotyczyć około 10 313 gospodarstw prowadzących chów bydła i 1 241 gospodarstw prowadzących chów trzody chlewnej w regionach Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto, odpowiadających odpowiednio 15,9 % i 9,7 % całkowitej

liczby tych gospodarstw w wymienionych regionach, 10,7 % użytków rolnych i 29,1 % całkowitej liczby zwierząt gospodarskich mlecznych i 49,3 % całkowitej liczby trzody chlewnej w wymienionych regionach. Ponadto o odstępstwo można także ubiegać się w odniesieniu do gruntów ornych.

- (4) Legislacja wdrażająca dyrektywę 91/676/EWG i ustanawiająca programy działania w regionach Emilia Romagna (decyzja nr 1273/2011 5.09.2011), Lombardia (decyzja nr IX/2208 14.09.2011), Piemonte (decyzja nr 18-2612 19.09.2011) i Veneto (decyzja nr 1150 26.07.2011) została przyjęta i stosuje się w związku z niniejszą decyzją w latach 2012–2015.
- (5) Wyznaczone obszary narażone, których dotyczą programy działania, obejmują około 63 % użytków rolnych w regionie Emilia Romagna, 82 % użytków rolnych w regionie Lombardia, 38 % użytków rolnych w regionie Piemonte oraz 87 % użytków rolnych w regionie Veneto.
- (6) Przedstawione dane dotyczące jakości wody wykazują, że w przypadku wód podziemnych w regionach Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto 89 % jednolitych części wód podziemnych charakteryzuje się średnim stężeniem azotanów w wysokości poniżej 50 mg azotanów na litr, a w przypadku 63 % jednolitych części wód podziemnych wartość stężenia wynosi poniżej 25 mg azotanów na litr. W przypadku wód powierzchniowych w ponad 98 % miejsc monitorowania odnotowano średnie stężenie azotanów w wysokości poniżej 25 mg azotanów na litr, a w żadnym punkcie stężenie to nie wyniosło ponad 50 mg azotanów na litr.
- (7) Ponad 70 % zwierząt gospodarskich we Włoszech znajduje się w regionach Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto: w szczególności 67,1 % bydła mlecznego, 60,6 % pozostałego bydła, 81 % trzody chlewnej i 79,4 % drobiu. Liczba pogłowia wykazuje tendencją spadkową w latach 1982–2007 (średnio o 20 % dla wszystkich czterech regionów).

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

- (8) W latach 1979–2008 zmniejszyło się zużycie azotu chemicznego, jak również mineralnych nawozów fosforowych (to ostatnie spadło o 70 %).
- (9) Użytki zielone, kukurydza przeznaczona na ziarno, kukurydza przeznaczona na kiszonkę oraz zboża ozime zajmują około 53 % całkowitej powierzchni użytków rolnych w regionach Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto.
- (10) Dodatkowe dokumenty przedłożone we wniosku o odstępstwo pokazują, że proponowana ilość 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów bydła i przetworzonych odchodów świń jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak wysokie opady netto, długie okresy wegetacji i wysokie plony upraw o wysokim poborze azotu.
- (11) Po przeanalizowaniu wniosku Komisja stwierdza, że proponowana ilość 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów bydła i przetworzonych odchodów świń nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych ściśle określonych warunków.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na mocy art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,
- d) „kukurydza późno dojrzewająca” oznacza kukurydzę klasy 600-700 FAO, sadzoną między połową marca a początkiem kwietnia, o cyklu wzrostu co najmniej 145–150 dni;
- e) „kukurydza lub sorgo, po których następują uprawy ozime” oznaczają niezbyt późne lub wcześnie dojrzewające kukurydzę lub sorgo, po których następują uprawy ozime, takie jak rajgras włoski, jęczmień, pszenżyto czy żyto ozime;
- f) „zboża ozime, po których następują uprawy letnie” oznaczają pszenicę ozimą, jęczmień ozimy lub pszenżyto, po których następują uprawy letnie, takie jak kukurydza, sorgo, *Setaria* czy *Panicum* sp.;
- g) „uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji” oznaczają użytki zielone, kukurydzę późno dojrzewającą, kukurydzę lub sorgo, po których następują uprawy ozime oraz zboża ozime, po których następują uprawy letnie;
- h) „odchody bydła” oznaczają odchody zwierzęce bydła, włącznie z wypasem lub w formie przetworzonej;
- i) „przetwarzanie nawozu naturalnego” oznacza przetwarzanie nawozu ściśniętego na dwie frakcje – stałą i płynną, przeprowadzane w celu poprawy stosowania nawozów na gruntach rolnych i lepszego odzyskiwania azotu i fosforu;
- j) „przetworzony nawóz naturalny” oznacza płynną frakcję będącą wynikiem przetwarzania nawozu ściśniętego, o minimalnym współczynniku azotu do fosforu (N/P₂O₅) 2,5;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Włochy złożyły wniosek w odniesieniu do regionów Emilia Romagna, Lombardia, Piemonte i Veneto pismami z dnia 10 marca 2011 r. i 28 lipca 2011 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i lit. a) załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „gospodarstwa” oznaczają gospodarstwa prowadzące chów zwierząt gospodarskich lub nieprowadzące takiego chowu;
- b) „działka” oznacza pojedyncze pole lub grupę pól, jednolitych pod względem upraw, typu gleby i praktyk nawożenia;
- c) „użytki zielone” oznaczają trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe pastwiska zakładane są zwykle na okres krótszy niż cztery lata);

- k) „przetworzony nawóz naturalny z obniżoną zawartością azotu” oznacza przetworzony nawóz naturalny o zawartości azotu obniżonej o 30 % w porównaniu z zawartością azotu w nieprzetworzonym nawozie ściśniętym;
- l) „gleby o niskiej zawartości materii organicznej” oznaczają gleby o zawartości węgla organicznego mniejszej niż 2 % w górnych 30 cm pokrywy glebowej;
- m) „gleby o niskim lub zerowym zasoleniu” oznaczają gleby o przewodnictwie nasyconego ekstraktu glebowego ECE < 4 mS/cm lub o przewodnictwie ekstraktu wodnego w stosunku 1:2 gleba do wody EC 1:2 < 1 ms/cm, lub obszary zdefiniowane jako na pewno niezagrażone ryzykiem zasolenia, zgodnie ze wskazaniem na mapie gleb określonej na poziomie regionalnym;
- n) „efektywność stosowania azotu” oznacza odsetek całkowitego azotu zastosowany w formie odchodów zwierzęcych, który jest udostępniony uprawom w roku zastosowania.

Artykuł 3

Zakres

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w indywidualnych przypadkach do określonych gospodarstw, w których na co najmniej 70 % obszaru prowadzi się uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji, oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 4–7.

Artykuł 4

Roczne wnioski i zobowiązania

1. Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa na mocy niniejszej decyzji wykonawczej, składają wniosek do właściwych organów do dnia 15 lutego każdego roku.
2. Wraz z corocznym wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5, 6 i 7.

Artykuł 5

Przetwarzanie nawozu naturalnego

1. Rolnicy, którzy korzystają z odstępstwa dotyczącego stosowania przetworzonego nawozu ściśniętego, co roku przedkładają właściwym organom następujące informacje:
 - a) rodzaj przetworzenia nawozu naturalnego;
 - b) możliwości i główne cechy zakładu przetwarzania, włącznie z wydajnością;
 - c) ilość nawozu naturalnego przesłana do przetworzenia;
 - d) ilość, skład, włącznie z zawartością azotu i fosforu, oraz przeznaczenie frakcji stałej;
 - e) ilość, skład, włącznie z zawartością azotu i fosforu, oraz przeznaczenie przetworzonego nawozu naturalnego;
 - f) oszacowanie strat w formie gazowej powstających w trakcie przetwarzania.
2. Frakcja stała, będąca wynikiem przetwarzania nawozu naturalnego, musi być ustabilizowana w celu zmniejszenia wydzielanych zapachów i innych emisji, poprawy właściwości agronomicznych i higienicznych, ułatwienia składowania i użytkowania oraz lepszego udostępniania azotu i fosforu uprawom. Produktu końcowego nie stosuje się w gospodarstwach korzystających z odstępstwa. Właściwe organy przyjmują środki zachęcające go stosowania ustabilizowanej frakcji stałej na glebach o niskiej zawartości materii organicznej. Gleby te są zaznaczone na mapach sporządzonych na poziomie regionalnym i udostępnionych rolnikom.
3. Właściwe organy ustalają metody oceny składu przetworzonego nawozu naturalnego, zróżnicowania składu oraz skuteczności przetwarzania w odniesieniu do każdego gospodarstwa korzystającego z indywidualnego odstępstwa.
4. Amoniak i inne emisje pochodzące z przetwarzania nawozu naturalnego monitorowane są przez właściwe organy w reprezentatywnych miejscach w odniesieniu do każdej techniki przetwarzania. Na podstawie wyników monitorowania właściwe organy sporządzają spis emisji.

Artykuł 6

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów bydła włącznie z pochodzącymi bezpośrednio od zwierząt oraz przetworzonego nawozu naturalnego, stosowana na użytkach rolnych każdego roku w gospodarstwach rolnych korzystających z odstępstwa, nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającej 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–12.
2. Całkowita dawka azotu nie przekracza przewidywanego zapotrzebowania na substancje odżywcze poszczególnych roślin uprawnych. Uwzględnia zawartość tej substancji w glebie oraz zwiększoną dostępność azotu dzięki przetwarzaniu nawozu naturalnego. Nie przekracza ona maksymalnych norm stosowania określonych w programach działania mających zastosowanie do danego gospodarstwa.
3. Całkowita dawka fosforu nie przekracza przewidywanego zapotrzebowania na substancje odżywcze poszczególnych roślin uprawnych oraz uwzględnia zawartość tej substancji w glebie. Stosowanie fosforu z nawozów chemicznych jest zakazane w gospodarstwach korzystających z odstępstwa.
4. Każde gospodarstwo przygotowuje najpóźniej do dnia 15 lutego swój plan nawożenia opisujący płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów mineralnych.

Plan nawożenia zawiera:

 - a) liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania nawozu naturalnego oraz rodzajem;
 - b) obliczenie azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego i wytworzonych w gospodarstwie;
 - c) opis przetwarzania nawozu naturalnego i cechy przetworzonego nawozu naturalnego (jeżeli stosowne);
 - d) ilość, rodzaj i cechy nawozu dostarczonego poza gospodarstwo lub do gospodarstwa;
 - e) płodozmian oraz powierzchnię działek zawierających uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji oraz działek zawierających inne uprawy;
 - f) spodziewane zbiory w odniesieniu do każdej uprawy, w zależności od dostępności składników pokarmowych i wody, a także warunki lokalne takie jak klimat, rodzaj gleby itd.;
 - g) przewidywane wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu w podziale na poszczególne działki;
 - h) obliczenie azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego i stosowanych na każdej działce;

- i) obliczenie azotu pochodzącego z nawozów chemicznych stosowanych na każdej działce;
- j) oszacowane ilości wody potrzebnej do nawodnienia i precyzyjne wskazanie jej źródła; do planu dołączone powinno być zezwolenie na pobór wody lub umowa na korzystanie z wody z odpowiednim „konsorcjum wodnym” lub mapa wskazująca na to, że gospodarstwo znajduje się w obszarach, w których płytkie wody gruntowe przylegają do strefy korzeniowej.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany zostają poddane przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

5. Każde gospodarstwo przygotowuje swój rejestr nawożenia w podziale na działki. Powinien on zawierać zastosowane ilości nawozu naturalnego i nawozów chemicznych oraz czas ich stosowania.

6. Zezwolenie na pobór wody lub umowa na korzystanie z wody z odpowiednim „konsorcjum wodnym” lub mapa wskazująca na to, że gospodarstwo znajduje się w obszarach, w których płytkie wody gruntowe przylegają do strefy korzeniowej, powinny być dostępne w gospodarstwie. Ilość wody odpowiednio do pobrania lub wykorzystania zgodnie z umową jest wystarczająca, aby uzyskać zbiory upraw takie jak w warunkach bez ograniczeń wody.

7. Wyniki analizy gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu są dostępne w przypadku każdego gospodarstwa korzystającego z odstępstwa. Pobieranie próbek oraz analizę przeprowadza się nie później niż dnia 1 czerwca i co najmniej raz na cztery lata w odniesieniu do fosforu i azotu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde pięć hektarów użytków.

8. Odchody zwierzęce stosowane w gospodarstwach korzystających z odstępstwa powinny mieć efektywność wykorzystania azotu na poziomie 65 % w odniesieniu do gnojowicy i 50 % w odniesieniu do nawozu w stanie stałym.

9. W gospodarstwach korzystających z odstępstwa nie wolno stosować odchodów zwierzęcych i nawozów chemicznych po dniu 1 listopada.

10. Co najmniej dwie trzecie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego, z wyjątkiem azotu pochodzącego z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich, wykorzystuje się do dnia 30 czerwca każdego roku. W tym celu gospodarstwa korzystające z odstępstwa dysponują odpowiednimi możliwościami przechowywania odchodów zwierzęcych przynajmniej w okresach, w których stosowanie nawozu naturalnego nie jest dozwolone.

11. Płynny nawóz naturalny, włącznie z przetworzonym nawozem naturalnym i gnojowicą, stosuje się przy użyciu technik niskoemisyjnych. Nawóz w stanie stałym wchłaniany jest w okresie 24 godzin.

12. Aby ochronić gleby przed ryzykiem zasolenia, stosowanie przetworzonego nawozu naturalnego z obniżoną zawartością azotu dozwolone jest jedynie na glebach o niskim lub zerowym zasoleniu. W tym celu rolnicy zamierzający stosować przetworzony nawóz naturalny z obniżoną zawartością azotu dokonują pomiaru przewodnictwa gleby na przedmiotowych działkach co najmniej raz na cztery lata, a jego wyniki umieszczają we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Właściwe organy sporządzają protokół, który rolnicy stosują do pomiaru przewodnictwa elektrycznego. Właściwe organy sporządzają mapy wskazujące obszary zagrożone zasoleniem.

Artykuł 7

Gospodarowanie gruntami

Rolnicy korzystający z odstępstwa gwarantują, że spełnione są następujące warunki:

- a) na co najmniej 70 % areалу gospodarstwa uprawia się rośliny o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji;
- b) krótkotrwałe użytki zielone należy zaorać na wiosnę;
- c) krótkotrwałe i trwałe użytki zielone nie obejmują więcej niż 50 % roślin strączkowych lub innych roślin wiążących azot atmosferyczny;
- d) kukurydza późno dojrzewająca jest zbierana (całe rośliny);
- e) uprawy ozime, takie jak rajgras włoski, jęczmień, pszenżyto czy żyto ozime, wysiewa się w terminie dwóch tygodni od zbioru kukurydzy/sorgo i zbiera się nie wcześniej niż dwa tygodnie przed siewem kukurydzy/sorgo;
- f) uprawy letnie, takie jak kukurydza, sorgo, *Setaria* czy *Panicum* sp., wysiewa się w terminie dwóch tygodni od zbioru upraw ozimych i zbiera się nie wcześniej niż dwa tygodnie przed siewem upraw ozimych;
- g) w terminie dwóch tygodni po zaoraniu trawy wysiewa się rośliny o wysokim poborze azotu, a w roku, w którym nastąpiło zaoranie trwałych użytków zielonych, nie stosuje się nawozów.

Artykuł 8

Inne środki

1. Właściwe organy zapewniają zgodność odstępstw przyznanych w celu stosowania przetworzonego nawozu naturalnego z możliwościami autoryzowanych zakładów przetwarzania nawozu naturalnego.

2. Właściwe organy zapewniają zgodność każdego przyznanego odstępstwa z dozwolonym korzystaniem z wody w gospodarstwach korzystających z przedmiotowego odstępstwa.

Artykuł 9

Środki dotyczące transportu nawozu naturalnego

1. Właściwe organy gwarantują, że transport odchodów zwierzęcych do i z gospodarstw korzystających z odstępstwa jest rejestrowany za pomocą systemów nawigacji satelitarnej lub w dodatkowych dokumentach określających miejsce pochodzenia i przeznaczenia. Rejestrowanie za pomocą systemów nawigacji satelitarnej jest obowiązkowe w przypadku transportu na odległość większą niż 30 km.
2. Właściwe organy gwarantują, że dokumenty określające ilości transportowanego nawozu naturalnego oraz zawartość w nim azotu i fosforu są dostępne w trakcie transportu.
3. Właściwe organy gwarantują, że dokonuje się analizy nawozu naturalnego i frakcji stałych będących wynikiem przetworzenia nawozu naturalnego pod kątem zawartości azotu i fosforu. Analizy dokonują uznane laboratoria. Wyniki analiz przekazuje się właściwym organom i rolnikowi odbiorcy. Zaświadczenie o przeprowadzeniu analizy jest dostępne przy każdym transporcie.

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Właściwe organy gwarantują, że mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, odsetek zwierząt gospodarskich, odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem oraz mapy pokazujące miejscowe wykorzystanie gruntów w każdej gminie są sporządzane i aktualizowane każdego roku. Dane na temat systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach objętych indywidualnym odstępstwem są zbierane i aktualizowane każdego roku.
2. Aby ocenić wpływ odstępstwa na jakość wody, ustanawia się i prowadzi sieć monitorowania w celu pobierania próbek wód powierzchniowych i gruntowych. Projekt sieci monitorowania należy przedłożyć Komisji. Nie można zmniejszyć ilości pierwotnych punktów monitorowania oraz nie można zmieniać miejsca położenia punktów w trakcie okresu, w którym niniejsza decyzja ma zastosowanie.
3. Szczególne monitorowanie wody prowadzi się w zlewniach rolniczych umiejscowionych w pobliżu najbardziej narażonych części wód, które wskażą właściwe organy.
4. Wyznacza się punkty monitorowania, aby dostarczyć danych na temat stężenia azotu i fosforu w wodzie glebowej, na temat azotu mineralnego w profilu glebowym i odpowiednio strat azotu i fosforu wraz z wodą odprowadzaną ze strefy korzeniowej do wód gruntowych oraz strat azotu i fosforu poprzez odpływ powierzchniowy i podpowierzchniowy, zarówno w warunkach przyznanego odstępstwa, jak i bez takiego odstępstwa. Punkty monitorowania obejmują wszystkie typy gleby, praktyki nawożenia i uprawy. Projekt sieci monitorowania należy przedłożyć Komisji. Nie można zmniejszyć

ilości pierwotnych punktów monitorowania oraz nie można zmieniać miejsca położenia punktów w trakcie okresu, w którym niniejsza decyzja ma zastosowanie.

Artykuł 11

Weryfikacja

1. Właściwe organy zapewniają objęcie wszystkich wniosków o przyznanie odstępstwa kontrolą administracyjną. Jeżeli kontrola wykaże, że nie spełniono warunków określonych w art. 5, 6 i 7, wnioskodawca zostaje o tym poinformowany. W takim przypadku wniosek zostaje odrzucony.
2. W oparciu o analizę ryzyka, wyniki kontroli z poprzednich lat i wyniki ogólnych kontroli wyrwykowych dotyczących prawodawstwa wprowadzającego w życie dyrektywę 91/676/EWG opracowuje się program kontroli w terenie. Kontrole w terenie obejmują co najmniej 5 % gospodarstw rolnych korzystających z odstępstwa w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 niniejszej decyzji.
3. Właściwe organy zapewniają kontrole na miejscu co najmniej 1 % operacji przewozowych nawozu naturalnego, w oparciu o ocenę ryzyka i wyniki kontroli administracyjnych, o których mowa w ust. 1. Kontrole obejmują co najmniej ocenę dodatkowych dokumentów, sprawdzenie pochodzenia i przeznaczenia nawozu naturalnego oraz pobranie próbek przewożonego nawozu naturalnego.
4. Właściwe organy muszą otrzymać odpowiednie uprawnienia i środki niezbędne do weryfikacji zgodności z odstępstwem przyznanym na mocy niniejszej decyzji. Jeżeli kontrole wskazują na niezgodność z niniejszą decyzją, właściwe organy podejmują niezbędne działania naprawcze. W szczególności rolnicy, którzy nie osiągnęli zgodności z art. 5, 6 i 7, są wyłączeni z odstępstwa w kolejnym roku.

Artykuł 12

Sprawozdawczość

Każdego roku do grudnia, a w 2015 r. do września, właściwe organy przedkładają sprawozdanie zawierające następujące informacje:

- a) ocenę wprowadzenia w życie warunków odstępstwa na podstawie kontroli na poziomie gospodarstw oraz kontroli transportu nawozu naturalnego, a także informacje na temat gospodarstw, gdzie wykryto niezgodność na podstawie wyników kontroli administracyjnych i kontroli w terenie;
- b) informacje dotyczące przetwarzania nawozu naturalnego, w tym dalszego przetwarzania i wykorzystania frakcji stałych, jak również szczegółowe dane na temat cech systemów przetwarzania, ich wydajności oraz składu przetworzonego nawozu naturalnego oraz ostateczne przeznaczenie frakcji stałych;

- c) mapy wskazujące obszary o niskiej zawartości materii organicznej, a także środki podjęte w celu zachęcenia do stosowania stabilnej frakcji stałej na glebach o niskiej zawartości materii organicznej, o czym mowa w art. 5 ust. 2;
- d) metody oceny składu przetworzonego nawozu naturalnego, zróżnicowania składu oraz wydajności przetwarzania w odniesieniu do każdego gospodarstwa korzystającego z indywidualnego odstępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 3;
- e) spis amoniaku i innych emisji z przetwarzania nawozu organicznego, o czym mowa w art. 5 ust. 4;
- f) ustanowiony protokół pomiaru przewodnictwa i mapy wskazujące obszary dotknięte zasoleniem, o czym mowa w art. 6 ust. 12;
- g) metody sprawdzenia zgodności przyznaných odstępstw z możliwościami zakładów przetwarzania nawozu naturalnego, o czym mowa w art. 8 ust. 1;
- h) metody sprawdzenia zgodności każdego przyznanego odstępstwa z dozwolonym wykorzystaniem wody w gospodarstwach korzystających z odstępstw, o czym mowa w art. 8 ust. 2;
- i) mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, odsetek zwierząt gospodarskich, odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem oraz mapy wskazujące miejscowe użytkowanie gruntów, oraz dane na temat systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach rolnych, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- j) wyniki monitorowania wody, włącznie z informacjami na temat tendencji jakości wody w wodach gruntowych i powierzchniowych, oraz wpływ odstępstwa na jakość wody, o którym mowa w art. 10 ust. 2;
- k) spis najbardziej narażonych części wód, o czym mowa w art. 10 ust. 3;
- l) streszczenie i ocenę danych uzyskanych z punktów monitorowania, o których mowa w art. 10 ust. 4.

Artykuł 13

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się w związku z rozporządzeniami wdrażającymi program działania w regionach Emilia Romagna (decyzja nr 1273/2011 5.09.2011), Lombardia (decyzja nr IX/2208 14.09.2011), Piemonte (decyzja nr 18-2612 19.09.2011) oraz Veneto (decyzja nr 1150 26.07.2011).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

